

2. Okręgowe związki sportowe delegują 3 przedstawicieli, pozostałe zaś organizacje, związki i stowarzyszenia, wymienione pod 1)—12) delegują po jednym przedstawicielu.

§ 11. Powiatowe rady W.F. i P.W. tworzy się przy starostach.

§ 12. W skład powiatowej rady W.F. i P.W. wchodzi:

- 1) dwaj przedstawiciele powiatowej rady narodowej,
- 2) starosta powiatowy,
- 3) komendant R. K. U.,
- 4) powiatowy inspektor szkolny,
- 5) lekarz powiatowy,
- 6) powiatowy komendant W.F. i P.W. i jego zastępca,
- 7) 8 przedstawiciele organizacji młodzieżowych, społecznych, zawodowych i sportowych, zaproponowanych przez dyrektora wojewódzkiego urzędu W.F. i P.W., a zatwierdzonych przez prezydium wojewódzkiej rady W.F. i P.W.

§ 13. Miejskie rady W.F. i P.W. tworzy się przy burmistrzach miast wydzielonych.

§ 14. Skład osobowy miejskiej rady W.F. i P.W. zatwierdza prezydium wojewódzkiej rady W.F. i P.W. na wniosek dyrektora wojewódzkiego urzędu W.F. i P.W. zgodnie z wytycznymi Państwowej Rady W.F. i P.W.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

Minister Kultury i Sztuki:

Władysław Kowalski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 lipca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. o aplikantach i asesorach sądowych.

Na podstawie art. 261 § 1 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 30, poz. 220, z 1944 r. Nr 11, poz. 56 i Nr 15, poz. 84; z 1945 r. Nr 9, poz. 46 i Nr 11, poz. 54) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 1932 r. o aplikantach i asesorach sądowych (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 825) wprowadza się zmiany następujące:

§ 30 otrzymuje brzmienie:

„§ 30. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- a) prezes sądu apelacyjnego lub jego zastępca jako przewodniczący;
- b) czterej sędziowie wyznaczeni przez prezesa sądu apelacyjnego;
- c) prokurator sądu apelacyjnego lub delegowany przezeń wiceprokurator tegoż sądu.

Skład komisji egzaminacyjnej wyznacza się na każdy rok kalendarzowy.

Minister Sprawiedliwości może delegować do komisji egzaminacyjnej swego przedstawiciela“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

221

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 lipca 1946 r.

w sprawie świadczeń sprzężaju na rzecz rolników.

Na podstawie art. 1 i 38 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Administracji Publicz-

nej oraz Ziem Odzyskanych zarządzam, co następuje:

§ 1. W celu umożliwienia rolnikom, pozbawionym siły sprzężajnej, wykonania zbiorów i zasiewów zarządy miast i gmin wiej-

skich nakazą dostarczenie przymusowe do dyspozycji powiatowych rad narodowych wszystkich koni zdolnych do pracy, a będących w posiadaniu ludności miejskiej i mierolniczej na okres 5 dni w czasie zbiorów i 5 dni w czasie prac siewnych w terminie i miejscu wskazanym przez powiatowe rady narodowe.

§ 2. 1. Na podstawie pisemnego zapotrzebowania powiatowych rad narodowych, wskazującego ilość niezbędnych koni z uprzężą, miejsce i czas ich dostarczenia oraz imię i nazwisko rolników, którym konie mają być przydzielone, zarządy miast i gmin wiejskich nakazą wykonanie świadczenia każdemu właścicielowi z osobna w ten sposób, by konie wraz z uprzężą były dostarczone przez właścicieli wprost do rolników, wskazanych w zapotrzebowaniu powiatowej rady narodowej.

2. Nakaz świadczenia winien zawierać:

- a) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania właściciela koni,
- b) ilość koni wraz z uprzężą przeznaczonych do świadczeń,
- c) w jakich dniach ma być wykonana praca,
- d) imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania rolnika, któremu konie zostaną przydzielone,
- e) cenę przeciętnego dziennego wynagrodzenia za pracę koni.

3. Z każdego nakazu świadczenia winien być sporządzony i przechowany odpis.

§ 3. W stosunku do miasta stołecznego Warszawy otrzymane zapotrzebowanie powiatowa rada narodowa kieruje do zarządu m. st. Warszawy.

§ 4. Wykonanie świadczenia przez właściciela koni winno być stwierdzone przez miejscowego sołtysa na podstawie oświadczenia rolnika, korzystającego ze świadczenia.

§ 5. 1. Po dokonaniu pracy rolnik ma obowiązek dostarczyć konie z uprzężą z powrotem właścicielowi.

2. Przez cały czas świadczeń rolnik ma obowiązek żywić konie według norm dla ciężko pracujących oraz jest odpowiedzialny za stan koni i uprzęży. Właścicielowi koni przysługuje prawo do odszkodowania za straty powstałe z winy korzystającego ze świadczenia.

§ 6. 1. Nadto właścicielowi koni przysługuje prawo do wynagrodzenia pieniężnego od korzystającego ze świadczeń rolnika za każdy dzień świadczenia według cen ustalonych przez organa wystawiające nakazy świadczeń nie przekraczających jednak równowartości 15 kg żyta za jeden dzień świadczenia. Wynagrodzenie ma być uiszczone przez rolnika niezwłocznie po wykorzystaniu sprzężaju.

2. Właścicielom koni, którzy osobiście doglądają swych koni podczas dokonywania świadczeń, nie przysługuje prawo domagania się od rolnika dodatkowego wynagrodzenia.

§ 7. Pierwszeństwo do korzystania ze świadczeń sprzężaju posiadają:

- a) gospodarstwa, których właściciele lub członkowie ich rodzin brali czynny udział w walce z okupantem o Polskę demokratyczną,
- b) gospodarstwa, których właściciele lub członkowie ich rodzin odbywają czynną służbę w Wojsku Polskim.

§ 8. Formacje wojskowe oraz instytucje rządowe, samorządowe i użyteczności publicznej wolne są od obowiązku świadczeń, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 9. Uchylanie się od obowiązku świadczeń nakazanych niniejszym rozporządzeniem będzie karane w myśl art. 92 ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200).

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 czerwca 1947 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

222

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 lipca 1946 r.

o obowiązku sąsiedzkiej pomocy wzajemnej w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 1 i 38 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Administracji Publicznej oraz Ziemi Odzyskanych zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla zabezpieczenia wykonania zbiorów i zasiewów w gospodarstwach rolnych, wy-

mienionych w § 4, ustanawia się obowiązek sąsiedzkiej pomocy wzajemnej.

§ 2. Obowiązkowi udzielania sąsiedzkiej pomocy podlegają wszystkie gospodarstwa rolne, rozporządzające sprzężajem, narzędziami rolniczymi lub siłą roboczą — zasadniczo po przeprowadzeniu niezbędnych robót przy zbiorach i zasiewach we własnym gospodarstwie, prócz